

mig videre med, hvad den socialdemokratiske Ordfører, det ærede Medlem Hr. Chr. Hansen, udtalte her under Forhandlingen i Eftermiddags, da han refererede Ændringsforslagene paa Krigs- og Marineministeriets Budgetter, men der var en enkelt Udtalelse, som jeg bed Mærke i, og det var den, at han havde haabet, ventet og troet, at der kunde optræde en enig Rigsdag ogsaa med Hensyn til de Ændringsforslag, der er stillet af Forsvarsministeren. Jeg sad og tænkte ved mig selv, at hvis det virkelig var det ærede Medlems Mening, maatte han være mere naiv, end han har Lov til at være. Det er da ganske umuligt, at man fra socialdemokratisk Side kunde vente, at vi vilde acceptere de Ændringsforslag, som er stillet til Krigs- og Marineministeriets Budgetter, da de jo i Virkeligheden betyder en fuldstændig Odelæggelse af Ordningen af 1922. Det ærede Medlem kan naturligvis fremsætte et Ønske, men at vi fra vor Side vilde være med til saadanne Ændringsforslag, kan det ærede Medlem, hvis han vel overvejer denne Sag, virkelig ikke forvente. Sikkert er det i alt Fald, at hvis disse Ændringsforslag blev vedtaget her paa Rigsdagen, vilde man se Ordningen af 1922 gaa fuldstændig i Forfald, saaledes at der til syvende og sidst kun vilde blive et Skelet tilbage, og det kan man ikke vente, at vi, der har gennemført denne Ordning for kun et Par Aar siden, vil være med til.

Det forekommer mig, at naar man ser ud over den Virksomhed, der er udfoldet her paa den danske Rigsdag i denne Rigsdagssamling under den nuværende Regerings Førerskab, er der Grund til at minde om den gamle Verslinie: Hvad Du evner kast av i de nærmeste Krav. Regeringen har i de Maaneder, der er gaet, haft Lejlighed til at udfolde sig, og det er jo en broget Samling af Lovforslag, vi kan se ud over. Vi kan naturligvis ikke forhindre — og vil heller ikke forsøge derpaa —, at Regeringen udfolder sig i Retning af at vise Vælgerne her i Danmark, hvad de egentlig vil gennemføre, men det forekommer mig, at vi nu er kommet til det Tidspunkt i Rigsdagssamlingen, hvor man skulde samle Kræfterne netop om saadanne Opgaver, som der er Mulighed for at løse. Der er jo i alt Fald enkelte, ja, flere Punkter, hvor vi har stillet os forhandlingsvenligt, og hvor der derfor var Mulighed for at naa en Løsning, og det forekommer mig derfor, at det vilde være mere nyttigt for Landet og Folket, om man forsøgte i Fællesskab at løse disse Opgaver i Stedet for nu paa ny at hejse

de gamle Kampsignaler. Der er jo ogsaa, som vi alle ved, fremsat et Lovforslag, der gaar ud paa fuldstændig at ændre Militærordningen af 1922, nemlig det Afrustningsforslag, som var til første Behandling i Efteraaret. Dette Lovforslag er jo nu til Behandling indenfor et Udvalg, hvor det har ligget i nogle Maaneder, og jeg røber jo ingen Hemmelighed ved at sige, at denne Sag er under Udvikling. Lovforslagets enkelte Dele er i Øjeblikket i Smeltedigelen, og der vil komme flere interessante Ting frem, som det vil være værd at iagttage, naar vi faar Lovforslaget til anden og tredje Behandling her i Tinget. Men man har altsaa ikke kunnet afvente, hvorledes Afrustningsforslagets Skæbne i det hele taget vilde blive her i den danske Rigsdag, og nu er det altsaa, man forsøger i Rigsdagssamlingens 11te Time, ved Finanslovforslagets tredje Behandling, paa ganske ekstraordinær Vis at ødelægge Ordningen af 1922.

Jeg skal ikke komme dybt ind paa den Lovgivning, der er Tale om her paa Finanslovforslaget, men skal kun ved Siden af det, der allerede er fremført af det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, da han talte om de sociale Love, sige, at man antagelig ikke fra den nuværende Regerings Side kunde tænke sig, at en Venstreregering eller en Regering af en anden Partifarve end den nuværende vilde begynde ved Anmærkninger paa Finansloven fuldstændig at sabotere en eller flere af de sociale Love. Jeg skal i denne Forbindelse nævne en anden Lov. Der er i denne Samling af Regeringen fremsat og af Rigsdagen vedtaget et Lovforslag om Ændring i Loven vedrørende Grundskyld, og i Forbindelse hermed er der fremsat Forslag, hvorved de gamle Hartkornsskatter, der egentlig skulde bortfalde den 1. April 1925, indtil videre bliver staaende for et Aar ud i Fremtiden. Man har paa regelret Vis fremsat Forslag om Ændringer i en bestaaende Lov, og det var naturligvis ogsaa den Vej, man fra Regerings Side skulde gaa her, hvor der er Tale om at ændre, endda i saa betydelig Grad, ved Militærordningen af 1922.

Det ærede Medlem Hr. Rode fremsatte en Del Udtalelser og begyndte med at minde os om Valget, at der efter Valget i 1924 var kommet et andet Flertal i Tinget. Vi tabte ved Valget, det er indrømmet, og de nuværende Regeringspartier vandt en Sejr, det er ogsaa derfor, de i dette Øjeblik er Indehavere af Regeringsmagten, men det forekommer mig alligevel, at Stillingen